

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.63

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *Kedvező döntést várnak Párisból a dunai hajók elosztása ügyében*

Forrás:

Igazság

Bp.

1921. 9. 23

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomat XX es 23 sz

Székesfővárosi házinymda 1920

Kedvező döntést várnak Párisból a dunai hajók elosztása ügyében

A Dunagőzhajózási Társaság aranyban kéri az átadandó hajók jelenlegi értékét — Mégis csak Budapest a tulajdonképpeni dunai központ!

(Az Igazság tudósítása.) Milyen lesz a magyar Duna jövője és a hozzátartozó értékek milyen elosztásra kerülnek? — ezek a kérdések már régóta foglalkoztatják az érdekelteket és egyúttal súlyos gondot okoznak azoknak az illetékes köröknek, amelyek vállvetett munkával törekednek a régi dunai forgalom visszaállításán.

A pozsonyi tanácskozások tudvalevően már véget értek és ezekben az amerikai döntőbíró segítségével látszólag sikerült a csehek falánkságát megfékezni, kérdés azonban, hogy a csehek elmaradhatatlan párisi aknamunkája utóbb nem fogja-e ezt a kis sikert is eloszlatni.

A mai és a jövőendő helyzetről kívánunk tájékozódni, amikor felkerestük a Dunagőzhajózási Társaság igazgatóságát, ahol az Igazság tudósítójának az alábbi felvilágosításokat adták:

— A dunai hajók elosztása ügyében — mint a bennünket legjobban érdeklő kérdésben — végleges döntés még mindig nem történt. Az amerikai döntőbíró magával vitte a tárgyalások anyagát és azt a benyomást, amelyet az élni akaró magyarság igazságos ügye kellett és ennek alapján reméljük, hogy a csehek túlzott aspirációit tény-

leg sikerrel megfékezni. Az ország legfőbb érdeke, hogy mentől több hajó kapjon vissza úgy a csehektől, mint a románoktól és a jugoszlávoktól, mert a normális dunai hajózási csakis így bonyolítható le akadálytalanul.

— A Dunabizottság jelenleg még mindig Budapesten székel és ennek részéről általában jóindulatoz tapasztalunk a magyarság irányában és bizonyos, hogy ha a bizottság Pozsonyba teszi át a székhelyét, mindig szívesen fogják visszaemlékezni a magyar fővárosra, mint amely mindegyképpen rászolgált arra, hogy a Dunabizottság állandó székhelye legyen.

— Az a hír, mintha a Dunagőzhajózási Társaság a jelenlegi magyar érdekeltségének megfelelően csökkenteni kívánná a budapesti üzemet, nem felel meg a valóságnak. Sőt a tapasztalat azt bizonyítja, hogy minden intrika ellenére, mégis csak Budapest a dunai hajózási központja. Pozsonynak és Bécsnek messze esik Jugoszlávia és Románia és viszont az utóbbiak sem juthatnak egykönnyen a csehekhez meg az osztrákokhoz és így — mint egy közbeneső államban — Budapestre koncentráldók a forgalom nagyrésze. A magyar főváros ma a transit-állomásnak is számítható. Ezt a tényt a cse-

hek semmiféle intrikával sem tudják megváltoztatni!

— Ha még elgondoljuk azt is, hogy az összes dunai hajókat Budapesten javítják ki — óbudai gyárunkban jelenleg 3500 munkás dolgozik — és hogy a csehek is Budapesten építetik a hajóikat, akkor hiven illusztráltam azt a külörbséget, ami Pozsony és Budapest közt fennáll.

— Abban az esetben, ha a Dunagőzhajózási Társaságnak egynéhány hajóját át kell adnia a cseheknek, természetesen nem egyezünk bele a „békebeli“ ármegállapításba, hanem a jelenlegi értéknek aranyban történendő megfizetését kérjük. Ettől annál kevésbé sem tágiithatunk, mert egy új hajó építése ma 35—40 millió koronába kerül, ajándékot pedig nem vagyunk hajlandók adni a cseheknek. Mindezt egybevetve, az a meggyőződésem, hogy a végső döntés mégis csak kedvező lesz a magyarság érdekeire.